

REGLUGERÐ

um útflutning hrossa.

I. KAFLI

Um flutning og merkingu útflutningshrossa.

1. gr.

Útflutningshrossum skal sýna fyllstu nærgætni í hvívetna svo þeim líði eins vel og kostur er á.

Gæslumenn skulu að staðaldri hafa eftirlit með hrossunum og sjá um að þau fái viðhlítandi umhirðu og aðbúð.

Öll farartæki sem notuð eru til útflutnings hrossa frá Íslandi til útlanda skulu fullnægja þeim fyrir mælum um aðbúnað hrossanna sem sett eru í þessari reglugerð.

Ekki má flytja hross frá Íslandi með sama farartæki og flytur hross frá öðrum löndum.

Ef um er að ræða farartæki sem áður hafa verið notuð til flutninga á erlendum gripum skal stjórnandi farartækisins skýra hlutaðeigandi lögreglustjóra frá því og skal farartækið þá sótthreinsað á kostnað eiganda þess samkvæmt fyrirsögn embættisdýralæknis, ef hann telur þörf á því, og skal það gert áður en farartækið kemur í íslenska höfn eða utan íslensks tollsvæðis.

Óheimilt er að nota erlent hey eða hálm á farartækjum þeim sem flytja hross frá Íslandi til útianda.

2. gr.

Hross má ekki flytja utan nema í flugvélum eða skipum sem yfirdýralæknir hefur samþykkt.

Á tímabilinu frá 1. nóvember til 1. júní skulu hross flutt úr landi með flugvélum. Þó getur landbúnaðarráðherra veitt leyfi til að flytja hross með skipum ef sérstakar ástæður mæla með því, að fenginni umsögn yfirdýralæknis.

Þegar hross eru flutt í skipum til útlanda á tímabilinu frá 1. nóvember til 1. júní getur landbúnaðarráðherra krafist þess að dýralæknir sé með skipinu sem hafi yfirumsjón með gæslu hrossanna. Útflytjendur skulu ábyrgjast að hross sem flutt eru utan á þessum vetrartíma hafi verið vanin á sams konar hey og þeim er ætlað í skipinu, eigi skemur en í 7 daga áður en útskipun fer fram.

Folöld má einungis flytja milli landa flugleiðis og óheimilt er að flytja úr landi folöld, sem eru yngri en fjögurra mánaða. Áður en folöld eru flutt út skulu þau höfð á innigjöf að minnsta kosti í 10 daga og jafnframt gefið ormalyf. Folöld má ekki flytja í stíum með fullorðnum hrossum nema þegar folald er flutt með móður sinni.

Farartæki sem flytja hross frá Íslandi skulu halda beinustu og greiðustu leið frá útflutningshöfn til þeirrar hafnar þar sem hrossum skal skipað á land, verði því við komið.

3. gr.

Útflutningshross skal merkja með númerum eða bókstöfum sem annað hvort eru klippt á vinstri síðu eða glöggt skráð á múl hrossins. Þessi númer skulu færð á skýrslu dýralæknis, skýrslu skipstjóra skv. 8. gr. og á upprunavottorð skv. 17. gr.

II. KAFLI

Um flutning hrossa í skipum.

4. gr.

Þegar hross eru flutt með skipum skal hafa þau í stíum eða básum svo traustgerðum að ekki bili þótt þau hross sem í þeim eru kastist á veggina í sjógangi. Stíur og básar skulu gerðir

úr tré, burðarviðir úr plönkum, $2 \times 6''$ eða gildari, og bitar boltaðir saman með jarnboltum ($\frac{1}{4}''$) eða jarnbentir, eða útbúnir jafn tryggilega á annan hátt. Stúveggir og milligerðir skulu ekki vera lægri en hæð meðalhests á herðakamb (132 cm). Við útbúnað stíanna skal þess gætt að hrossin geti hvergi fest fætur á milli bita og hvergi séu skarpir kantar eða horn sem valdið geti meiðslum á hrossunum.

Ekki skal hafa fleiri en sex hross í hverri stú.

Stúbreidd skal vera rúmlega hestlengd (2,0) svo nægilegt rými sé til gjafa og brynningar. Fyrir hvert fullvaxið hross skal ætla 70 cm breidd á jötu að meðaltali.

Að hverri stú og bás skal vera greiður gangur, að minnsta kosti 0,5 m á breidd, sem ekki má teppa svo ætíð sé auðvelt að komast að hrossunum til gjafa, brynningar og eftirlits. Stúgólfin skal gera eins stöm og frekast er unnt. Þegar hross eru flutt með skipum skal haga því þannig að hrossin snúi þvert í skipinu. Hross í flutningum mega hafa múl en þau skulu ekki vera bundin meðan á flutningi stendur. Hross skulu vera ójárnud í flutningum og hófar snyrtir.

5. gr.

Þegar hross eru flutt undir þiljum skal þess gætt að birta sé nægileg og jöfn svo unnt sé þess vegna að hafa nóg eftirlit með hrossunum í lestinni. Lestar skulu hafa loftræstikerfi svo nóg loft sé í lestunum þótt þeim sé lokað til fulls í óveðrum. Fóður og vatn sé geymt svo nærri hrossunum að það sé ætíð tiltækt og gæta skal þess að fóður spillist ekki af sjó eða vatni.

Sérstök aðstaða skal vera í skipinu fyrir hross sem kunna að veikjast eða slasast meðan á flutningi stendur þar sem þau verða ekki fyrir óþægindum af öðrum hrossum og þar sem unnt er að veita þeim nauðsynlega umönnun og hjúkrun.

Hross má aðeins flytja ofan þilja á skipum til útlanda á tímabilinu frá miðjum júní til septemberloka. Skýla skal hrossunum gegn sjó og veðri með ábreiðum eða seglum sem fest eru á sterka grind og skal tryggt að útbúnaður til þessa sé fyrir hendi í skipinu.

6. gr.

Áður en hross eru flutt um borð í flugvél eða skip skal viðkomandi embættisdýralæknir fullvissa sig um að allur útbúnaður og sóttþreinsun flutningstækis sé í samræmi við ákvæði þessarar reglugerðar og fyrirmæli yfirdýralæknis skv. 2. gr.

7. gr.

Skipstjóri á hverju skipi sem flytur hross til útlanda skal sjá fyrir nægum og hæfum mannafla til þess að hirða hrossin. Eigi má ætla einum manni hirðingu og gæslu á fleiri hrossum en 30. Hrossin skulu fóðruð og þeim brynnt tvisvar á sólarhring og ætla skal að minnsta kosti eitt brynningartæki fyrir hver fjögur hross.

Dýralæknir sá sem eftirlit hefur með útflutningi hrossa á hverjum stað skal ganga úr skugga um að nægilegt fóður og drykkjarvatn sé í skipinu handa hrossunum á leiðinni. Skal fóður eigi vera minna en 7 kg af vel verkuðu en ekki of kraftmiklu heyi á dag fyrir hvert fullorðið hross, miðað við áætlun skipsins, og ætla skal hverju hrossi 20 lítra af vatni á dag.

Á skipinu skal vera tiltækt hentugt skotvopn ef gæslumenn þurfa að lóga hrossi vegna lemstra.

8. gr.

Að lokinni hverri ferð með hross til útlanda skal skipstjóri láta landbúnaðarráðuneytinu í té skýrslu um líðan hrossanna á leiðinni og upplýsingar um hvort nokkurt þeirra hafi slasast eða drepist og, ef unnt er, af hvaða orsökum. Senda skal slíka skýrslu til landbúnaðarráðuneytisins innan mánaðar frá því hrossunum var skipað á land í erlendri höfn.

III. KAFLI

Um flutning hrossa í flugvélum.

9. gr.

Pegar hross eru flutt flugleiðis skulu þau höfð í básum eða stíum, þó aldrei fleiri en sex hross í hverri stíu.

Hliðar í básum og stíum skulu vera minnst 1.30 m á hæð og þannig gerðar að hross geti ekki fest fætur í þeim. Gólf skulu gerð stöm svo hrössin, sem ávallt skulu ójárnuð, hafi trausta fótfestu.

Ef flytja þarf nokkur hross í stíu skal alltaf velja saman hross sem jöfnust að stærð. Stóðhesta skal flytja sér í bás eða stíu.

Hross skulu vera með múl en óbundin meðan á flutningi stendur.

Pegar hross eru flutt flugleiðis skal þess gætt að þau verði ekki fyrir snöggum og miklum hita- og loftþrýstibreytingum og að loftræsting sé þó nægileg.

Leitast skal við að flytja hross um borð í flugvél eins skömmu fyrir brottför og fært þykir ($\frac{1}{2}$ – 1 klst.), og færa þau úr vélinni strax og flugferð er lokið.

Gæslumaður skal hafa vakandi auga með hrossunum meðan á flutningum stendur. Hann skal hafa tiltækt hentugt skotvopn, ef hross lemstrast, og birta skal vera næg til að unnt sé að fylgjast með líðan hrossanna. Hrossum sem flutt eru flugleiðis má ekki gefa róandi lyf, nema eftir læknisráði. Þótt hross séu óró eða sýni ótta við flugtak og lendingu.

IV. KAFLI

Um heilbrigðisskoðun.

10. gr.

Ekkert hrossa má flytja úr landi nema dýralæknir á útskipunarstað hafi skoðað hrossið og metið það heilbrigt og hæft til flutnings.

Skylt er útflytjanda að tilkynna dýralækni þeim er skoðun annast um fyrirhugaðan útflutning hrossanna minnst sjö dögum áður en útskipun er fyrirhuguð, enda hafi hann þá aflað sér tilskilinna heimilda og leyfa. Hrossin skulu vera komin til skoðunar á útskipunarstað eigi síðar en sólarhring fyrir fyrirhugaða brottför. Ef skoðun verður ekki lokið á einum degi eða ef gera þarf á hrossunum sérstök próf vegna útflutnings til ákveðinna landa getur dýralæknir krafist þess að hrossin séu komin til skoðunar allt að þremur sólarhringum áður en útskipun fer fram.

Við skoðun ber dýralækni að krefja útflytjanda um framvísun tilskilinna leyfa, útflutningsheimilda og upprunavottorðs skv. 17. gr. og skal kyrrsetja þau hross sem slíkar heimildir vantar fyrir.

Skylt er útflytjanda að veita dýralækni viðhlítandi aðstoðu og aðstoð, svo sem við skoðun, prófun og merkingu hrossanna, svo að starfið geti gengið sem greiðast.

11. gr.

Dýralæknar þeir sem annast skoðun á hrossum til útflutnings skulu hafa eftirlit með því að hrossin verði ekki fyrir slæmri meðferð við útskipun eða geymslu á útflutningsstað. Þeir skulu skoða nákvæmlega öll þau hross sem áformað er að flytja á erlendan markað. Þeim er skylt að kyrrsetja og banna útflutning á hrossum sem eru mögur og illa útlítandi, illa hirt, slæg, meidd, hölt, með tanngalla, mjög snúna hófa, áberandi skakka eða hnýtta fætur, áberandi bilun í fótum eða með öðrum verulegum lýtum eða göllum, en veruleg eru lýti og gallar þegar þeir spilla að mun útliti hrossins eða rýra notagildi þess eða valda slæmri líðan hrossanna. Fylfullar hryssur sem nokkrar líkur eru til að kasti á leiðinni skulu kyrrsettar og útflutningur á sýnilega fylfullum hryssum er bannað á tímabilinu frá 1. apríl til 15. júlí. Ef fylsugur eru keyptar til útflutnings skal venja undan þeim folöldin að minnsta kosti tveimur

vikum áður en útskipun fer fram og dýralæknir skal kyrrsetja hverja þá fýlsugu sem hann telur ástæðu til að ætla að geti klumsað í flutningunum.

Útflytjanda bera að sjá um að geymsla og aðbúnaður útflutningshrossa á útskipunarstað sé fullnægjandi að dómi dýralæknis.

12. gr.

Dýralæknir sá er skoðun annast semur skrá yfir útflutt hross eftir þeirri töluröð sem útflytjandi gefur honum upp og gengur hann úr skugga um að meking hrossanna sé samkvæmt ákvæðum 3. gr. þessarar reglugerðar. Telji hann merkið ekki nógu gott skal hann á kostnað útflytjanda setja merki á múl hrossins með glöggu árituðu númeri þess. Dýralæknir og stjórnanda flutningatækis er skylt að láta fylgja farmskránni vottorð um aldur, lit, kynferði, útlit og heilbrigðisástand hrossanna á útskipunardegi í samræmi við kröfur um heilbrigðisvottorð sem gerðar eru á hverjum tíma í löndum þeim sem hrossin eru flutt til.

Ef krafist er sérstakra prófa á hrossunum til ákveðinna landa er skoðunardýralækni skylt að framkvæma slík próf eða láta framkvæma, enda sé honum tilkynnt um það með nægum fyrirvara. Greiðslu fyrir slík próf skal útflytjandi inna af hendi í samræmi við gjaldskrá dýralækna eins og hún er ákveðin á hverjum tíma af landbúnaðarráðuneytinu.

Dýralæknum er óheimilt að framkvæma skoðun á hrossum til útflutnings sem hann á sjálfur eða lætur flytja til útlanda.

13. gr.

Dýralæknar skulu við lok hvers árs senda landbúnaðarráðuneytinu og útflutningsráðunauti Búnaðarfélags Íslands skýrslu um útflutt hross, aldur þeirra og kyn, hvenær og með hvaða flutningatæki hrossin voru flutt. Jafnframt skulu þeir senda skýrslu um tölu kyrrsettra hrossa og skýra frá orsökum þeim er til þess lágu að hrossin voru kyrrsett.

V. KAFLI

Um útflutningsleyfi o. fl.

14. gr.

Landbúnaðarráðuneytið hefur í samráði við Búnaðarfélag Íslands og Framleiðsluráð landbúnaðarins yfirumsjón með útflutningi hrossa og markaðsöflun fyrir hross erlendis.

15. gr.

Útflutningshross skulu eigi vera eldri en tíu vetra þegar þau eru flutt úr landi.

Dýralæknir sem framkvæmir heilbrigðisskoðun skv. IV. kafla úrskurðar um aldur útflutningshrossa. Útflutningshross flokkast þannig:

- a. Stóðhestar, tveggja vetra og eldri.
- b. Tamdar kynbótahryssur, þ. e. tamdar hryssur, skoðaðar, mældar og viðurkenndar af hrossaræktarráðunauti Búnaðarfélags Íslands.
- c. Hross innan tveggja vetra aldurs.
- d. Hross sem ekki falla undir a-, b- og c-lið hér að framan.

Landbúnaðarráðuneytið veitir, að fengnum tillögum Búnaðarfélags Íslands og Framleiðsluráðs landbúnaðarins, leyfi til útflutnings á hrossum sem falla undir a- og b-lið. Hross skv. c-lið má ekki flytja út nema ráðunautur Búnaðarfélags Íslands í hrossaútflutningi samþykki útflutninginn.

16. gr.

Umsókn um leyfi til útflutnings á stóhestum og kynbótahryssum skv. a- og b-lið 2. mgr. 15. gr. skulu fylgja, auk upplýsinga um hrossið, upplýsingar um hvert flytja eigi hrossið og umsamið söluverð.

Búnaðarfélag Íslands og Framleiðsluráð landbúnaðarins skulu að jafnaði hafa gefið umsögn um umbedið leyfi innan þrjátíu daga frá því að umsókn barst þeim.

Þegar sótt er um leyfi til útflutnings á stóðhestum og hryssum sem hlotið hafa fyrstu verðlaun (einkunn 8,0) á sýningu þar sem hrossarráðunautur hefur verið í dómnefnd, er Búnaðarfélagi Íslands heimilt, til tryggingar kynbótastarfinu:

- a) að kynna innlendum ræktunarfélögum og einstaklingum framkomna umsókn og gefa þeim kost á að leita eftir kaupum á hrossinu.
- b) að leggja til að veitingu útflutningsleyfis verði frestað um tiltekinn tíma, allt að einu ári, enda verði hrossið notað til undaneldis hér á landi á þeim tíma með þeim hætti sem Búnaðarfélag Íslands telur fullnægjandi og seljandi hefur samþykkt.

17. gr.

Hverju útfluttu hrossi frá Íslandi skal auk dýralæknisvottorða fylgja upprunavottorð sem Búnaðarfélag Íslands lætur gera. Skulu þau stimpluð með stimpli sem hefur mynd Íslands innan í skeifu og áletrunina: Búnaðarfélag Íslands — Hrossaútflutningur.

18. gr.

Landbúnaðarráðuneytið skipar nefnd þriggja manna, einn eftir tilnefningu stjórnar Hagsmunafélags hrossabænda annan eftir tilnefningu Framleiðsluráðs landbúnaðarins og þann þriðja án tilnefningar og skal verkefni nefndarinnar vera að skipuleggja verslun með útflutningshross. Stefnt skal að því að koma á mörkuðum, í samráði við seljendur hrossa og útflytjendur, þar sem kaup á hrossum til útflutnings fari fram. Einnig skal nefndin ákveða lágmarksverð kynbótahrossa til útflutnings.

19. gr.

Um brot gegn ákvæðum þessarar reglugerðar fer eftir 9. gr. l. nr. 64/1958.

20. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt heimild í lögum nr. 64 frá 26. nóvember 1958, sbr. breytingu á þeim lögum nr. 67 frá 28. maí 1969, og öðlast gildi nú þegar.

Jafnframt fellur úr gildi reglugerð nr. 25 frá 6. mars 1959.

Landbúnaðarráðuneytið, 15. apríl 1983.

Pálmi Jónsson.

Sveinbjörn Dagfinnsson.

REGLUGERÐ

um atvinnuréttindi útlendinga.

1. gr.

Reglugerð þessi gildir um atvinnuréttindi og skyldur útlendinga á Íslandi og í landhelgi Íslands. Í reglugerð þessari telst hver sá maður útlendingur, sem ekki hefur íslenskan ríkisborgararétt.

2. gr.

Óheimilt er hverju félagi eða stofnun, sem rekur atvinnu eða starfrækir fyrirtæki hér á landi, hverju nafni sem það nefnist, svo og atvinnurekendum samkvæmt 1. mgr. 8. gr. reglugerðar þessarar, að ráða til sín útlending, erlent fyrirtæki eða verktaka, gegn peningum eða hlunnindum, hvort heldur um er að ræða langan tíma eða skamman, eða hlutast til um